

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 8. júna 2017 (*)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – článok 56 ZFEÚ – článok 36 Dohody o Európskom hospodárskom priestore – Daňová právna úprava – Daň z príjmov – Oslobodenie od dane vyhradené pre úroky platené bankami spúšťajúcimi určité zákonné podmienky – Nepriama diskriminácia – Banky so sídlom v Belgicku a banky so sídlom v inom členskom štáte“

Vo veci C-580/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (prvostupňový súd Západného Flámska, oddelenie Brugy, Belgicko) z 28. októbra 2015 a doručený Súdnemu dvoru 9. novembra 2015, ktorý súvisí s konaním:

Maria Eugenia Van der Weegen,

Miguel Juan Van der Weegen,

Anna Pot,

konajúci ako právni nástupcovia po zosnulom Johannesovi Van der Weegenovi,

Anna Pot

proti

Belgische Staat,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory J. L. da Cruz Vilaça, predseda Súdneho dvora K. Lenaerts, vykonávajúci funkciu sudcu piatej komory, sudcovia M. Berger (spravodajkyňa), A. Borg Barthet a F. Biltgen,

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. septembra 2016,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- pani Maria Eugenia Van der Weegen, pán Miguel Juan Van der Weegen a pani Anna Pot, v zastúpení: C. Hendrickx a M. Vandendijk, advocaten,
- belgická vláda, v zastúpení: J.-C. Halleux a M. Jacobs, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci S. D. D’Aiola, expert,

– Európska komisia, v zastúpení: W. Roels, splnomocnený zástupca,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 56 a 63 ZFEÚ, ako aj článkov 36 a 40 Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992 (Ú. v. ES L 1, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/052, s. 3, ďalej len „Dohoda o EHP“).

2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi Mariou Eugeniou Van der Weegenovou, Miguelom Juanom Van der Weegenom, Annou Potovou ako právnymi nástupcami Johanna Van der Weegen a Annou Potovou na jednej strane a Belgische Staat (Belgické kráľovstvo) na druhej strane v súvislosti so zamietnutím priznať výnosu zo sporiacich vkladov v inom členskom štáte, než je Belgické kráľovstvo, oslobodenie od dane.

Belgické právo

3 Článok 21 code des impôts sur les revenus (Zákonník o dani z príjmov) (ďalej len „ZDP z roku 1992“) v znení uplatniteľnom na zdaťovacie obdobie roka 2010 (príjmy za rok 2009) stanovuje:

„Príjmy z kapitálu a hnuteľného majetku nezahŕňajú:

...

5° prvú časť 1 730 [eur] (základná suma 1 250 [eur]) ročne z príjmov zo sporiacich vkladov, pri ktorých nebolo zmluvne dohodnuté ich skončenie alebo výpoveď, prijatých úverovými inštitúciami so sídlom v Belgicku a upravených zákonom z 22. marca 1993 o postavení a kontrole úverových inštitúcií, pričom:

– tieto vklady musia okrem iného spĺňať kritériá definované kráľom na základe stanoviska Bankovej, finančnej a poisťovacej komisie... pokiaľ ide o menu, v ktorej sú vedené, o podmienky a spôsoby výberu a o štruktúru, úroveň a spôsob výpočtu ich výnosov,

...“

4 Vo svojom rozsudku zo 6. júna 2013, Komisia/Belgicko (C-383/10, EU:C:2013:364), Súdny dvor rozhodol, že toto ustanovenie porušuje článok 56 ZFEÚ a článok 36 dohody o EHP.

5 Článok 170 zákona z 25. apríla 2014 o rôznych ustanoveniach (*Moniteur belge* zo 7. mája 2014, s. 36946, ďalej len „zákon z 25. apríla 2014“) zmenil článok 21 bod 5° ZDP z roku 1992 takto:

„Príjmy z kapitálu a hnuteľného majetku nezahŕňajú:

...

5° prvú časť 1 250 eur (suma bez indexu) rovné z príjmov zo sporiacich vkladov, pri ktorých nebolo zmluvne dohodnuté ich skončenie alebo výpoveď, prijatých úverovými inštitúciami uvedenými v článku 56 ods. 2 bode 2°, pričom:

– tieto vklady musia okrem iného spĺňať kritériá definované krádom na základe stanoviska Banque nationale de Belgique (Národná banka Belgicka) a Autorité des services et marchés financiers (Úrad pre finančné služby a finančné trhy) pre jednotlivé oblasti ich činnosti, pokiaľ ide o menu, v ktorej sú vedené, o podmienky a spôsoby výberu a o štruktúru, úroveň a spôsob výpočtu ich výnosu, alebo – v prípade vkladov, ktoré prijali úverové inštitúcie so sídlom v inom členskom štáte Európskeho hospodárskeho priestoru, – musia tieto vklady spĺňať analogické podmienky stanovené podobnými príslušnými orgánmi iného členského štátu,

...“

6 Odôvodnenie týkajúce sa zmeny článku 21 bodu 5° ZDP z roku 1992 znie:

„Musí ísť o analogické podmienky, teda na úvod, aby sporiace vklady podliehali rovnakým základným podmienkam, ako sú uvedené v článku 21 bode 5° ZDP z roku 1992; a okrem toho, aby spĺňali kritériá definované orgánmi verejnej moci v dotknutom členskom štáte, pokiaľ ide o menu, v ktorej sú vedené, o podmienky a spôsoby výberu a o štruktúru, úroveň a spôsob výpočtu ich výnosu. Tieto posledné uvedené kritériá musia byť podobné kritériám účinným v Belgicku. To znamená, že nemusia byť rovnaké, ale musia mať porovnateľný rozsah. ...“

7 Kráľovské nariadenie z 27. augusta 1993, ktorým sa vykonáva ZDP z roku 1992 (*Moniteur belge* z 13. septembra 1993, s. 20096), zmenené a doplnené kráľovským nariadením zo 7. decembra 2008 (*Moniteur belge* z 22. decembra 2008, s. 67513) (čalej len „KN/ZDP z roku 1992“), stanovuje kritériá, ktoré musia sporiace vklady uvedené v článku 21 bode 5° ZDP z roku 1992 okrem iného spĺňať na to, aby sa na ne mohol uplatniť tento článok.

8 Článok 2 KN/ZDP z roku 1992 stanovuje:

„Na účely uplatnenia článku 21 bodu 5° [ZDP z roku 1992] musia sporiace vklady uvedené v tomto článku okrem iného spĺňať tieto kritériá:

1° sporiace vklady musia byť vedené v eurách;

2° výbery možno zo sporiacich vkladov priamo alebo v spojení s bežným účtom uskutočňovať len na účely týchto transakcií:

a) vyplatenie v hotovosti;

b) prevod alebo bankový prevod, iný než na základe trvalého platobného príkazu, na účet otvorený na meno majiteľa sporiaceho vkladu;

c) prevod na sporiaci účet otvorený v tej istej depozitnej inštitúcii na meno manžela alebo rodiča, alebo starého rodiča vlastníka sporiaceho vkladu;

...

3° podmienky výberu musia stanovovať možnosť depozitnej inštitúcie podmieniť výbery oznámením najmenej 5 kalendárnych dní vopred, pokiaľ prevyšujú 1 250 [eur], a obmedziť ich na 2 500 [eur] za pol mesiaca;

4° a) výnos zo sporiacich vkladov zahŕňa povinne, ale výlučne:

- základný úrok a
- vernostnú prémie;

b) základný úrok a vernostná prémie sa vypočítajú podľa sadzby vyjadrenej na ročnom základe.

Vklady generujú základný úrok najneskôr od kalendárneho dňa nasledujúceho po kalendárnom dni ich úhrady a prestávajú generovať úrok od kalendárneho dňa výberu.

Úhrady a výbery uskutočnené v ten istý kalendárny deň sa započítajú na účely výpočtu základného úroku a vernostnej prémie.

Vygenerovaný základný úrok sa pripíše k vkladu jedenkrát za kalendárny rok, aby, odchyľne od odseku 2, generoval základný úrok od 1. januára nasledujúceho roku.

Od majiteľa sporiaceho vkladu nemožno požadovať debetný úrok.

Vernostná prémie sa prizná v prípade vkladov, ktoré ostali zapísané na tom istom účte počas dvanástich po sebe nasledujúcich mesiacov.

V prípade prevodu jedného sporiaceho vkladu na iný sporiaci vklad otvorený na meno toho istého majiteľa v tej istej depozitnej inštitúcii iným spôsobom než na základe trvalého príkazu sa obdobie vzniku nároku na vernostnú prémie z prvého sporiaceho vkladu považuje za nadobudnuté pod podmienkou, že suma prevodu predstavuje aspoň 500 [eur] a že dotknutý majiteľ ešte nevykonal tri prevody takéhoto typu z tohto istého sporiaceho vkladu v priebehu toho istého kalendárneho roka. ...

c) základná úroková sadzba pridelená depozitnou inštitúciou na sporiace vklady, ktoré prijíma, nemôže prekročiť vyššiu z týchto dvoch sadziieb:

- 3 %,
- sadzbu Európskej centrálnej banky pre hlavné refinančné operácie uplatňujúcu sa k desiatemu dňu mesiaca predchádzajúceho prebiehajúci kalendárny polrok.

Akékoľvek zvýšenie základného úroku sa zachová počas obdobia minimálne troch mesiacov s výnimkou prípadu zníženia sadzby Európskej centrálnej banky pre hlavné refinančné operácie.

Bez toho, aby bolo dotknuté ustanovenie stanovené v písmene e) nižšie, sadzba ponúkanej vernostnej prémie nemôže:

- prekročiť 50 % maximálnej základnej úrokovej sadzby uvedenej v odseku 1. Pokiaľ sa tento percentuálny podiel nerovná násobku desatiny percenta, maximálna sadzba vernostnej prémie sa zaokrúhli na desatinu percenta smerom nadol,
- byť nižšia než 25 % ponúkanej základnej úrokovej sadzby. Pokiaľ sa tento percentuálny podiel nerovná násobku desatiny percenta, minimálna sadzba vernostnej prémie sa zaokrúhli na desatinu percenta smerom nadol;

d) v konkrétnom okamihu sa na sporiaci vklad uplatňuje jediná základná úroková sadzba;

e) vernostná prémie, ktorá sa poskytne v konkrétnom okamihu, je rovnaká pre nové úhrady a pre vklady, ktorým za?ína plynú? nové vernostné obdobie. Bez toho, aby bolo dotknuté uplat?ovanie bodu 4° písm. b) odseku 7, vernostná prémie uplatnite?ná v okamihu jej vyplatenia alebo na za?iatku nového vernostného obdobia sa uplat?uje po?as celého vernostného obdobia;

5° deponitná inštitúcia preskúma, ?i obmedzenie stanovené v ?lánku 21 bode 5° ZDP z roku 1992 je dosiahnuté vždy, ke? sa na ú?et pripisuje základný úrok a vernostná prémie, a na tieto ú?ely zoh?adní všetky sumy poskytnuté po?as zdanite?ného obdobia.“

9 Správny orgán v tomto oh?ade vydal obežník Circ. AAFisc ?. 22/2014 (? Ci.RH.231/633.479), z 12. júna 2014, ktorý vo svojom bode 2 nazvanom „Kritériá, ktoré musia splni? zahrani?né sporiace vklady, na ktoré sa uplat?uje oslobodenie“ stanovuje:

„4. V súlade s ?lánkom 21 bodom 5° ZDP z roku 1992 musia zahrani?né sporiace vklady sp??a? kritériá definované normotvorcom (alebo verejným vykonávacím orgánom, do ktorého právomoci patrí vykonanie da?ového zákona), ktoré boli predmetom predchádzajúceho stanoviska podobných orgánov, ako je Banque nationale de Belgique (Národná banka Belgicka) a Autorité des services et marchés financiers (Úrad pre finan?né služby a finan?né trhy).

5. Okrem toho tieto kritériá musia by? analogické kritériám definovaným v ?lánku 2 KN/ZDP z roku 1992 týkajúcim sa:

- meny, v ktorej sú vedené,
- podmienok a spôsobov výberu,
- štruktúry, úrovne a spôsobu výpo?tu ich odmeny.

O podrobnostiach týkajúcich sa týchto kritérií je potrebné konzultova? uvedený ?lánok 2 KN/ZDP z roku 1992...“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

10 Johannes Van der Weegen a Anna Potová boli, pokia? ide o zda?ovacie obdobia rokov 2010 až 2013, majite?mi piatich sporiacich vkladov vo finan?ných inštitúciách so sídlom v inom ?lenskom štáte, než je Belgické krá?ovstvo. Požiadali o priznanie oslobodenia od dane podľa ?lánku 21 bodu 5° ZDP z roku 1992, zmeneného a doplneného zákonom z 25. apríla 2014.

11 Z dôvodu, že nijaká z týchto deponitných inštitúcií nemohla preukáza?, že sporiace vklady v nich sp??ali analogické podmienky, ako boli podmienky uplatnite?né na regulované belgické sporiace vklady, najmä pokia? ide o základný úrok a vernostnú prémie, belgické da?ové orgány zamietli uplatni? oslobodenie od dane na príjmy z týchto sporiacich vkladov.

12 Johannes Van der Weegen a Anna Potová napadli toto rozhodnutie na vnútroštátnom súde, ktorý si kladie otázku zlu?ite?nosti ?lánku 21 bodu 5° ZDP z roku 1992, v znení zákona z 25. apríla 2014, s právom Únie.

13 Za týchto podmienok Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (prvostup?ový súd Západného Flámska, oddelenie Bruggy, Belgicko) rozhodol preruši? konanie a položi? Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Je ?lánok 21 bod 5° ZDP z roku 1992, v znení ?lánku 170 zákona z 25. apríla 2014, v rozpore s ?lánkom 56 a 63 ZFEÚ, ako aj s ?lámkami 36 a 40 dohody o EHP, ke?že toto ustanovenie, hoci

platí bez rozdielu pre tuzemských aj zahraničných poskytovateľov služieb, vyžaduje, aby sa splnili podmienky, ktoré zodpovedajú podmienkam v článku 2 kráľovského vykonávacieho nariadenia k ZDP z roku 1992, ktoré sú *de facto* špecifické pre belgický trh, a pre zahraničných poskytovateľov služieb tým predstavujú vážnu prekážku pri ponúkaní ich služieb v Belgicku“

14 Z dokumentov uvedených v spise vyplýva, že Johannes Van der Weegen zomrel 20. januára 2016. Jeho práva prešli na Mariu Eugeniu Van der Weegenovú, Miguela Juana Van der Weegen, ako aj na Annu Potovú.

O prejudiciálnej otázke

Úvodné pripomienky

15 Treba pripomenúť, že v rozsudku zo 6. júna 2013, Komisia/Belgicko (C-383/10, EU:C:2013:364), Súdny dvor konštatoval, že Belgické kráľovstvo si tým, že prijalo a ponechalo v účinnosti právne predpisy, ktoré zavádzajú diskriminujúce zdanenie úrokov vyplácaných bankami nerezidentmi, čo vyplýva z uplatnenia oslobodenia od dane výlučne na úroky vyplácané bankami rezidentmi, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z ustanovení článku 56 ZFEÚ, ako aj článku 36 dohody o EHP.

16 V nadväznosti na tento rozsudok bol uvedený režim zmenený v tom zmysle, že daňové oslobodenie sa odvtedy uplatňuje tiež na úroky vyplatené bankami nerezidentmi.

17 Podľa ZDP z roku 1992, v znení zákona z 25. apríla 2014, aby sa vkladatelia mohli domáhať uplatnenia takéhoto oslobodenia, musí skúmaný režim sporiacich vkladov spĺňať určité kritériá stanovené zákonom, ako je vedenie účtu v eurách, obmedzenie výberov, ako aj spôsob výpočtu výnosu, ktorý musia tvoriť základné úroky a vernostná prémie.

18 ZDP stanovuje, že vklady, ktoré prijali úverové inštitúcie so sídlom v inom členskom štáte Európskeho hospodárskeho priestoru, musia spĺňať analogické kritériá stanovené príslušnými orgánmi tohto iného členského štátu.

19 Podľa odôvodnenia zákona z 25. apríla 2014 musí ísť o „analogické podmienky, teda..., aby sporiace vklady podliehali rovnakým základným podmienkam uvedeným v článku 21 bode 5° ZDP z roku 1992“.

20 V priebehu pojednávania pred Súdnym dvorom belgická vláda spresnila, že tento text sa má chápať v tom zmysle, že podmienky, ktoré musia spĺňať sporiace vklady v bankách so sídlom v inom členskom štáte než Belgicko, nemusia byť rovnaké ako podmienky, ktorým podliehajú sporiace vklady v bankách so sídlom v Belgicku, ale stačí, ak ide o analogické podmienky.

21 Treba konštatovať, že nezávisle od tejto otázky je nesporné, že sporiaci vklad v banke so sídlom v Belgicku alebo v banke so sídlom v zahraničí musí na to, aby sa naň mohlo uplatniť dotknuté daňové oslobodenie, v každom prípade spĺňať najmä dve podmienky.

22 Na jednej strane takýto sporiaci účet musí podliehať určitým obmedzeniam, pokiaľ ide o spôsoby a podmienky výberu z tohto účtu, a na druhej strane výnos z tohto účtu musí tvoriť jednak základný úrok a jednak vernostná prémie.

23 Práve s prihliadnutím na tieto zistenia je potrebné odpovedať na otázku položenú vnútroštátnym súdom.

O prejudiciálnej otázke

24 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú články 56 a 63 ZFEÚ, ako aj články 36 a 40 dohody o EHP vykladať v tom zmysle, že bránia takému vnútroštátnemu režimu oslobodenia od dane, aký je upravený v článku 21 bode 5° ZDP z roku 1992, v znení zákona z 25. apríla 2014, ktorý sa síce uplatňuje bez rozdielu na príjmy zo sporiacich vkladov u poskytovateľa bankových služieb so sídlom v Belgicku alebo v inom členskom štáte EHP, ale je vyhradený pre príjmy zo sporiacich vkladov v bankách spájajúcich podmienky, ktoré sú *de facto* vlastné výlučne vnútroštátnemu trhu.

25 S cieľom odpovedať na túto otázku je namieste najskôr uviesť, že hoci by takáto vnútroštátna právna úprava mohla patriť pod dve základné slobody uvádzané vnútroštátnym súdom, platí tiež, že prípadné reštriktívne úkony tejto právnej úpravy na voľný pohyb kapitálu by boli len neodvratným dôsledkom prípadných obmedzení slobodného poskytovania služieb. Pokiaľ sa však určité vnútroštátne opatrenie súčasne spája s viacerými základnými slobodami, Súdny dvor ho v zásade skúma len vzhľadom na jednu z týchto slobôd, pokiaľ sa ukáže, že vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci sú ostatné slobody druhoradé vo vzťahu k prvej a môžu byť s ňou spojené (pozri analogicky rozsudky z 8. septembra 2009, Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International, C-42/07, EU:C:2009:519, bod 47; z 11. marca 2010, Attanasio Group, C-384/08, EU:C:2010:133, bod 40; ako aj uznesenie z 28. septembra 2016, Durante, C-438/15, neuvyverejnené, EU:C:2016:728, bod 14).

26 Z toho vyplýva, že dotknutý režim oslobodenia od dane sa musí výlučne preskúmať s ohľadom na článok 56 ZFEÚ a článok 36 dohody o EHP.

27 Ďalej treba konštatovať, že bankové služby sú službami v zmysle článku 57 ZFEÚ. Článok 56 ZFEÚ bráni uplatneniu akejkoľvek vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá bez objektívneho odôvodnenia obmedzuje možnosť poskytovateľa služieb úinne využívať slobodu poskytovania služieb (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. januára 2016, Komisia/Grécko, C-66/15, neuvyverejnený, EU:C:2016:5, bod 22 a citovanú judikatúru).

28 V prejednávanom prípade právna úprava dotknutá vo veci samej zavádza daňový režim, ktorý sa bez rozdielu uplatňuje na výnosy zo sporiacich vkladov vyplácané bankami so sídlom v Belgicku a tiež na výnosy poskytnuté bankami so sídlom v inom členskom štáte.

29 V každom prípade aj vnútroštátna právna úprava, ktorá sa bez rozdielu uplatňuje na všetky služby bez ohľadu na sídlo ich poskytovateľa, môže predstavovať obmedzenie slobodného poskytovania služieb, pokiaľ vyhradzuje určité výhody výlučne užívateľom služieb, ktorí splnia určité podmienky, ktoré sú *de facto* vlastné vnútroštátnemu trhu, a tým zamedzuje užívateľom iných v zásade podobných služieb, ktoré však nespájajú osobitné podmienky stanovené v tejto právnej úprave, v uplatnení tejto výhody. Takáto právna úprava má totiž vplyv na situáciu užívateľov služieb ako takých, a môže ich teda odradiť od využitia služieb niektorých poskytovateľov, pokiaľ nimi poskytované služby nespájajú podmienky stanovené uvedenou právnou úpravou, čím podmieňuje prístup na trh (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. mája 1995, Alpine Investments, C-384/93, EU:C:1995:126, body 26 až 28 a 35 až 38, ako aj z 10. novembra 2011, Komisia/Portugalsko, C-212/09, EU:C:2011:717, bod 65 a citovanú judikatúru).

30 Preto je namieste v prvom rade overiť, či vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej, hoci sa uplatňuje bez rozdielu, vytvára prekážky slobodnému poskytovaniu služieb.

31 V tejto súvislosti je namieste uviesť, ako to spresuje obežník Circ. AAFisc č. 22/2014, že vklady musia spĺňať kritériá definované v článku 2 KN/ZDP z roku 92, ktoré najmä stanovujú, že výbery z takýchto vkladov musia byť obmedzené, aby bolo možné rozlíšiť tieto vklady od bežného útu, a že výnos zo sporiaceho vkladu musí nevyhnutne a výlučne tvoriť základný úrok a

vernostná prémie.

32 Aj zo spresnení uvedených dotknutými osobami v priebehu pojednávania pred Súdny dvorom vyplýva, že v iných členských štátoch EHS ako Belgické kráľovstvo neexistuje nijaký režim týkajúci sa sporiacich vkladov, ktorý by spĺňal podmienky požadované v článku 2 KN/ZDP z roku 1992, a to najmä podmienky týkajúce sa výnosu z takéhoto vkladu. Tento spôsob výnosu, zdá sa, predstavuje osobitý vlastný belgickému bankovému trhu.

33 Z tohto dôvodu, hoci sa sporná vnútroštátna právna úprava uplatňuje bez rozdielu na výnosy z vkladových účtov otvorených tak v depozitných inštitúciách v Belgicku, ako aj v iných členských štátoch EHP, jej dôsledkom je na jednej strane faktické odradenie belgických rezidentov od využívania služieb bánk so sídlom v iných členských štátoch a od otvorenia alebo zachovania sporiacich účtov v týchto bankách, lebo úroky vyplácané týmito bankami nemôžu byť predmetom dotknutého oslobodenia od dane, a to najmä z dôvodu, že výnos zo sporiacich účtov nie je tvorený základnou úrokovou sadzbou a vernostnou prémieou.

34 Na druhej strane táto právna úprava môže tiež odradiť osoby, ktoré majú sporiaci účet v banke so sídlom v Belgicku, ktorý spĺňa podmienky oslobodenia od dane, aby previedli svoj účet do banky, ktorá má sídlo v inom členskom štáte a ktorá neponúka účty spĺňajúce tieto podmienky.

35 Preto by uvedená právna úprava mohla predstavovať prekážku voľného pohybu služieb, ktorú v zásade zakazuje článok 56 prvý odsek ZFEÚ, keďže stanovuje podmienky prístupu poskytovateľov služieb so sídlom v iných členských štátoch na belgický bankový trh, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu najmä vzhľadom na skutočnosti uvedené v bode 29 tohto rozsudku.

36 Ďalej je potrebné overiť, či takáto prekážka môže byť odôvodnená dôvodmi, ktoré uvádza belgická vláda.

37 Treba pripomenúť, že vnútroštátne opatrenia, ktoré môžu brániť výkonu základných slobôd zaručených Zmluvou alebo robí tento výkon menej atraktívnym, môžu byť napriek tomu prípustné pod podmienkou, že sledujú cieľ všeobecného záujmu, sú vhodné na zabezpečenie jeho dosiahnutia a nejdú nad rámec toho, čo je na dosiahnutie sledovaného cieľa nevyhnutné (pozri najmä rozsudok zo 6. júna 2013, Komisia/Belgicko, C-383/10, EU:C:2013:364, bod 49 a citovanú judikatúru).

38 Belgická vláda tvrdí, že dotknutá právna úprava prispieva k ochrane spotrebiteľov. Na tieto účely spresňuje, že je nevyhnutné, aby belgickí rezidenti mali trvalý, chránený, dostatočný a nerizikový šetriaci účet, aby mohli kryť svoje významné alebo neočakávané výdavky.

39 V tejto súvislosti Súdny dvor už rozhodol, že medzi naliehavé dôvody všeobecného záujmu spôsobilé odôvodniť obmedzenie slobodného poskytovania služieb patrí ochrana spotrebiteľov (pozri najmä rozsudok z 23. januára 2014, Komisia/Belgicko, C-296/12, EU:C:2014:24, bod 47).

40 Vnútroštátnemu súdu preto prináleží, aby na jednej strane overil, či sporná právna úprava zodpovedá takémuto naliehavému dôvodu verejného záujmu.

41 Na druhej strane mu prináleží, aby sa ubezpečil, že sporný daňový režim za predpokladu, že skutočne sleduje takýto cieľ, neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie tohto cieľa, a rešpektuje zásadu proporcionality.

42 Aj za predpokladu totiž, že sporný režim zodpovedá dôvodu verejného záujmu tým, že *de facto* bráni, aby sa na všetky príjmy zo sporiacich účtov, ktoré sú k dispozícii na vnútornom trhu, s výnimkou účtov vedených v bankách so sídlom v Belgicku uplatnilo oslobodenie od dane, tento

režim môže vylúčiť sporiace úty otvorené v bankových inštitúciách, najmä v iných než belgických, ktoré umožňujú dosiahnuť ten istý cieľ, ako je cieľ sledovaný uvedeným režimom, konkrétne ochranu spotrebiteľov. Osobitne nijaké tvrdenie uvedené pred Súdny dvorom neumožňuje domnievať sa, že by uplatnenie podmienok stanovených v článku 2 KN/ZDP z roku 1992 a týkajúcich sa výnosu z vkladov bolo nevyhnutné na dosiahnutie uvedeného cieľa.

43 V dôsledku toho sa nemožno odvolávať na ochranu spotrebiteľov na účely odôvodnenia dotknutej prekážky slobodného poskytovania služieb.

44 Pokiaľ ide o článok 36 dohody o EHP, treba uviesť, že toto ustanovenie je analogické s ustanovením článku 56 ZFEÚ, takže úvahy týkajúce sa tohto článku uvedené v bodoch 27 až 43 tohto rozsudku platia tiež aj v súvislosti s uvedeným článkom 36.

45 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že je namieste odpovedať na predloženú otázku tak, že článok 56 ZFEÚ a článok 36 dohody o EHP sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, ako je dotknutá vo veci samej, ktorá upravuje vnútroštátny režim oslobodenia od dane takým spôsobom, že tento režim sa síce uplatňuje bez rozdielu na príjmy zo sporiacich vkladov u poskytovateľov bankových služieb so sídlom v Belgicku alebo v inom členskom štáte EHP, ale pritom stanovuje podmienky prístupu poskytovateľov služieb so sídlom v iných členských štátoch na belgický bankový trh, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

O trovách

46 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

Článok 56 ZFEÚ a článok 36 Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, ako je dotknutá vo veci samej, ktorá upravuje vnútroštátny režim oslobodenia od dane takým spôsobom, že tento režim sa síce uplatňuje bez rozdielu na príjmy zo sporiacich vkladov u poskytovateľov bankových služieb so sídlom v Belgicku alebo v inom členskom štáte Európskeho hospodárskeho priestoru, ale pritom stanovuje podmienky prístupu poskytovateľov služieb so sídlom v iných členských štátoch na belgický bankový trh, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

Podpisy

* Jazyk konania: holandčina.